

BOG

QWERTY (/BOEGER/QWERTY)

Af Viggo Bjerring (/forfattere/viggo-bjerring) (2016)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?FRAGMENT=CONTENT&SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?fragment=content&search_block_form=870970-)

BASIS%3A0)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/qwerty) for at anmelde

Facebook (<http://www.facebook.com/share.php?>

[u=https://litteratursiden.dk/boeger/qwerty&title=Qwerty](https://litteratursiden.dk/boeger/qwerty&title=Qwerty))

Tweet (<https://twitter.com/intent/tweet?>

[url=https://litteratursiden.dk/boeger/qwerty&status=Qwerty](https://litteratursiden.dk/boeger/qwerty&status=Qwerty)

[+https://litteratursiden.dk/boeger/qwerty](https://litteratursiden.dk/boeger/qwerty))

Den unge hovedperson er netop blevet ansat som redaktør på et stort forlag. Her kappes de dynamiske og altid overarbejdende redaktører om at gøre Chefen begejstret under forlagets motto: *Bogen af i morgen skal være bedre end bogen af i går!* Men livet på den moderne arbejdsplads er ikke så poleret og effektivt, som det ser ud til, og alt, der før forekom fast og solidt, smuldrer mellem fingrene på den unge redaktør.

ANMELDELSE

(/users/daniel-boysen)

Af Daniel Boysen (/users/daniel-boysen)

Skribent
25 nov.16

Den surrealistiske og stilsikre kortroman, som undersøger livet på et forlag og tastaturets kraft, er en velskrevet og tankevækkende fortælling, der dog med fordel kunne være foldet mere ud.

'Qwerty' er navnet på det tastatur, vi alle bruger, dannet af de første seks bogstaver fra venstre, som forlaget også skriver i pressemeddelelsen. Hovedpersonen bliver ansat på et forlag, hvor den ene redaktør efter den anden kæmper mod hinanden for at efterkomme Chefens motto "Bogen af i morgen skal være bedre end bogen af i går!"

Allerede i de indledende sætninger bliver konkurrencen tydelig: "Vi klaprede om kap på tastaturene. Der var prestige i at taste hurtigt, det forstod jeg allerede den første dag." Denne konkurrence tager senere overhånd og skaber et nærmest altødelæggende inferno på forlaget. Forandringerne sker gennem

tastaturet, i kampen mellem medarbejderne og i de voksende manuskriptbunker, der hastigt gennemlæses – eller nærmest sendes i tryk uden korrekturlæsning: Så længe det går hurtigt.

Damenon sætter endrøsmålet og ved vores måde at føre samfund på gennem

romanen sætter spørgsmålstegn ved vores måde at løre samfund på gennem sin surrealisme, som er krydret med eksistentialisme. Den har en række gode, billedskabende passager, hvor det er som at træde ind på forlaget, hvor læseren blandt andet møder Hr. H, Den Store Forfatter, Chefen, Rivalinden og Robert. I det hele taget bliver forskellen mellem stor og lille brugt, som en noget kendt, men stadig interessant metafor for, hvor man befinder sig i hierarkiet.

I det øjeblik hvor Den Store Forfatter træder ind ad døren, tænker jeg på Peter Seebergs novelle 'Lille Vovse' fra 1974, hvor den vokser og vokser, når folk giver den mad. Til sidst må man fodre den med mennesker for at gøre den tilfreds, indtil det heller ikke er nok. På samme måde skal man helst ikke sige Den Store Forfatter imod, men fodre ham med komplimenter, så han kan holde verden sammen oppe fra skyerne. Romanen behandler emnet med lavmælt humor og nøgternt sprog som her, hvor de små forfattere beskrives:

"I de måneder, jeg havde været på forlaget, var det kun små forfattere, der havde lagt vejen forbi. De fleste var endda så små, at der kun var tale om forfatterspirer, der gik i ét med tapetet ... De mumlede og fumlede, hvis man spurgte hvad klokken var, eller hvis man bad dem holde ens frakke. Ellers stod de bare langs væggene på en strunk facon med sitrende nerver og spændte muskler".

Forlaget skriver, at kortromanen er 64 sider. Fratrækker man blanke sider, kapitelinddelinger og kolofon er selve historien 39 sider. De fleste steder er den skåret fint ind til benet, men som samlet historie bliver den i mine øjne for kort. Flere af karaktererne kunne godt beskrives mere og selve skiftet i historien kunne også komme mindre pludseligt. Det minder i virkeligheden mere om en novelle end en kortroman, og derfor er det som om, resten af samlingen mangler efter endt læsning. Måske er det en indgroet forståelse af, hvad en roman (og en kortroman) er, men det ændrer ikke ved, at der godt kunne have været lidt mere kød på historien.

Det ændrer dog ikke på, at Viggo Bjerring giver anledning til at tænke over konkurrencesamfundet, skaber gode billeder og har et stilsikkert sprog - ligesom fortællingen er både sjov og vigtig.

BOGDETALJER

Indgår i boglisten: Korte danske romaner